

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6C/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616204353
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6616204353.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Mikulášom Géczim v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom M. XXXX/XXX, XXX XX T., IČO: 36 234 176, zast. advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom X. Y. XXX/XX, XXX XX M., pobočka M. XXXX/XXX, XXX XX T., IČO: 47 234 679, proti žalovanému A. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/X, XXX XX S., štátna občianka SR, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. V. X/A, XXX XX N., o zaplatenie 1.060,28 Eur s prísl., taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej sumu vo výške 883,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 883,75 Eur od 13.06.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov konania vo výške 100 %.

IV. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť súdny poplatok za podanú vzájomnú žalobu vo výške 52,50 Eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v žalobe zo dňa 05.04.2016, doručenej súdu 13.04.2016 domáhal zaplatenia sumy 1.060,28 Eur spolu s kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 19,41 Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.060,28 Eur od 06.04.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Uviedol, že so žalovanou uzavrel dňa 04.04.2002 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 995,82 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové zmluvné podmienky. Žalovaná obdržala od žalobcu ako neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy aj Príručku pre držiteľa, ktorej súčasťou je Sadzobník poplatkov. Žalovaná podpisom úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok potvrdila, že bola s nimi oboznámená, rovnako ako potvrdila oboznámenie sa s metodickou príručkou, ktorej súčasťou bol aj Sadzobník poplatkov. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver žalobcovi riadne a včas splatiť v pravidelných mesačných splátkach v súlade s ÚZ, ÚZP a sadzobníkom poplatkov. Žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na charakter úveru nie je možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) priamo z úverovej zmluvy, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovanej, a tým sa menia aj údaje relevantné pre výpočet RPMN.

3. Ku dňu podania žaloby predstavoval dlh žalovanej sumy 1.060,28 Eur, pozostával z istiny 898,37 Eur, poplatok za výber z bankomatu 6,87 Eur, poplatok za výpis z účtu 8,94 Eur, úroku za hotovostné transakcie 146,10 Eur. Vyčíslený úrok z omeškania predstavoval 19,41 Eur.

4. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca v spore uplatnil vo výške 8,05 % ročne, bola stanovená ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 14.01.2016 + 8 percentuálnych bodov v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z.

5. Súd v rámci prípravy pojednávania doručil žalovanej dňa 27.10.2016 žalobu spolu s prílohami, poučením spotrebiteľa v zmysle § 292 CSP a vyzval ju, aby sa k predmetnej žalobe v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy vyjadrila.

6. Žalovaná prostredníctvom advokáta dňa 15.11.2016 doručila súdu podanie označené ako „Vyjadrenie a vzájomná žaloba“. Žalovaná úvodom poukázala na prvotný právny titul, od ktorého žalobca odvodil svoj nárok, a to na úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.04.2002, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 30.000 Sk (995,82 Eur). Má za to, že v predmetnej veci došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Poukázala na § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., kedy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem iného RPMN, ktorá odzrkadľuje celkovú odplatu za poskytnutie úveru, je referenčným údajom slúžiacim spotrebiteľovi pre porovnanie výhodnosti ponúkaného finančného produktu s obdobnými finančnými produktmi na trhu. V prípade, že údaj o RPMN absentuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel žalobca ako odborne a právne znalý dodávateľ byť vedomý. Na dôvažok v predmetnej úverovej zmluve súčasne úplne absentuje aj akékoľvek dojednanie o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie (predaj) spotrebiteľského úveru, čo má v zmysle vtedy platnej a účinnej právnej úpravy za následok, že žalobca, v postavení veriteľa, nemôže požadovať od žalovanej zaplatenie nedojednaných úrokov a poplatkov (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z.), čoho si musel byť žalobca ako odborne a právne znalý dodávateľ rovnako vedomý. Na vyššie uvedenej právnej kvalifikácii nič nemení ani skutočnosť, že žalobca mal poskytnúť žalovanej tzv. revolvingový úver. Finančný spotrebiteľ totiž musí vždy vopred dostať písomne ponuku (oferta) za akých podmienok (za akú odplatu) môže úver čerpať a len pokiaľ k takejto ponuke, obsahujúcej zákonom požadované náležitosti, účinne pristúpi, iba vtedy možno hovoriť o platnom dojednaní o poskytnutí spotrebiteľského úveru zakladajúcom súčasne nárok veriteľa na odplatu za jeho poskytnutie. Zásadný právny význam má podľa žalovanej aj skutočnosť, že žalobca kontinuálne a opakovane požíčieval peniaze žalovanej od roku 2002 až do roku 2015, bez toho, aby dal predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere do súladu s platnou legislatívou, upravujúcou predaj finančných produktov. Stojí za uváženie prečo žalobca v postavení profesionála dodávateľa so silnou pozíciou na nebankovom trhu, predložil žalovanej na podpis zmluvný formulár, ktorý evidentne neobsahoval náležitosti požadované zákonom. Podľa žalovanej, žalobca nastavil úmyselne svoj úverový produkt tak, aby žalovaná opakovane (cyklicky) čerpala peňažné prostriedky v priebehu dlhej časovej periódy bez toho, aby mal (resp. reálne mohol mať) prehľad o koľko v skutočnosti požíčané peniaze preplatí. K uvedenému záveru vedie obsah zmluvných formulárov žalobcu a spôsob poskytovania peňažných prostriedkov žalovanej; pokiaľ zastáva žalobca odlišný názor, je na ňom, aby ho pred súdom vysvetlil a preukázal. Možno ustáliť, že z konštantnej rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že veriteľ (dodávateľ), v prípade ak chce mať zákonný nárok na zaplatenie úrokov a iných poplatkov (odplaty) od dlžníka (spotrebiteľa) pri poskytovaní spotrebiteľských úverov, je povinný tieto úroky a poplatky (odplatu) jasne a zrozumiteľne uviesť (dojednať) priamo na listine obsahujúcej dojednanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ku ktorej pristupuje dlžník (spotrebiteľ) svojim podpisom. Vo svojom vyjadrení žalovaná ďalej uviedla, že na základe výpisu z úverového účtu predloženého žalobcom, boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 7.873,27 Eur (položka v záverečnej tabuľke Rekapitulácia, stĺpec Čiastka predpisu, riadok Istina) a žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi sumu 10.013,94 € (položka v záverečnej tabuľke Rekapitulácia, stĺpec Úhrada, riadok Celkom). Z uvedeného vyplýva, že ak žalovaná reálne čerpala peňažné prostriedky vo výške 7.873,27 Eur a reálne žalobcovi na daný úverový rámec už zaplatila sumu 10.013,94 Eur, potom žalobca žiada zaplatenie celkovej uplatnenej sumy 1.060,28 Eur bez právneho titulu. S poukazom na uvedené, žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú.

7. Žalovaná podaním doručení súdu dňa 15.11.2016 zároveň voči žalobcovi vzniesla vzájomnú žalobu v súlade s § 147 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Uviedla, že žalobca uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu, na základe ktorej požíčieval žalovanej peňažné prostriedky bez toho, aby žalovanú vopred informoval o výške odplaty, a bez toho, aby so žalovanou dojednal odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Na základe listín predložených žalobcom možno konštatovať, že

žalobca sa bezdôvodne obohatil na úkor žalovanej o sumu 2.140,67 Eur (suma úhrad 10.013,94 Eur - suma čerpania 7.873,27 Eur), ktorú žalobca prijal od žalovanej plnením bez právneho dôvodu. Opierajúc sa o doterajšiu argumentáciu, žalovaná si uplatnila svoje právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, pozostávajúce zo súčtu úhrad, ktoré žalovaná uskutočnila v období od 18.10.2013 do 12.06.2015, spolu vo výške 883,75 Eur. Podľa výpisu z obchodného registra zverejneného na internete, žalobca v rámci predmetu svojej činnosti poskytuje spotrebiteľské úvery v neobmedzenom rozsahu, a vzhľadom na túto skutočnosť je žalobca povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou, pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Podľa názoru žalobkyne, s poukazom na skutkový stav tejto veci, je tak potrebné považovať bezdôvodné obohatenie žalobcu za úmyselné, pri ktorom sa aplikuje v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, desať ročná objektívna premlčacia lehota. Žalovaná sa o skutočnosti, že sa žalobca na jej úkor bezdôvodne obohatil, dozvedela až po porade s advokátom koncom októbra 2016. Objektívne nemožno predpokladať, že žalovaná ako právne neznalý spotrebiteľ, by bola schopná vykladať relevantné právne predpisy a bola by oboznámená s predmetnou judikatúrou súdov a tak sa dozvedieť skôr o svojich nárokoch. Žalobkyňa má za to, že práve naopak, odborne znalý žalobca ako dodávateľ si musel byť vedomý, že sa na úkor žalovanej bezdôvodne obohacuje a uvedené je potrebné považovať za úmyselné konanie. Dojednanie o odplate sa v úverovej zmluve nenachádza, nakoľko žalobca ho v nej vôbec neuviedol, a preto je aj v tomto dôsledku možné ustáliť jeho úmyselné bezdôvodné obohatenie. Vzhľadom na vyššie uvedené je preto potrebné aplikovať na predmetný právny vzťah objektívnu premlčaciu dobu v trvaní 10 rokov v zmysle daného zákonného ustanovenia. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie k otázke posúdenia premlčania žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7/Co/84/2011 zo dňa 12.12.2011, ktorého odôvodnenie dala do pozornosti súdu. Zároveň si žalovaná uplatnila zákonné úroky z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po poslednej úhrade resp. bezdôvodnom obohatení poukázanom na účet žalobcu, t.j. od 13.06.2015. Vzhľadom na uvedené žalovaná žiadala žalobu žalobcu zamietnuť, žalobcovi uložiť povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 883,75 Eur spolu s úrokom z omeškania ročne zo sumy 883,75 Eur od 13.06.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

8. Dňa 08.02.2017 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorým sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej a vzájomnej žalobe. Uviedol, že s tvrdeniami žalovanej nesúhlasí a považuje ich za účelové a pre súd máťúce. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., a to RPMN, pretože zmluva o revolvingovom úvere obsahuje RMPN. Uvedená náležitosť ako referenčný údaj, ktorý umožňuje spotrebiteľa informovať o výhodnosti poskytnutého finančného produktu je vyjadrená celým číslom v Príručke pre držiteľa na prvej strane. K uvedenému žalobcu priložil tabuľku, podľa ktorej vyplýva, že pri poskytnutom revolvingovom úvere vo výške 12.996 Sk (431,38 Eur) predstavuje RPMN 10,94 % (vid'. č.l. 106 druhá strana) . Na základe uvedeného je preto žalobca toho názoru, že zmluva túto náležitosť obsahuje a za týchto okolností sa žalovaná nemôže domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej zmluvy. Podľa žalobcu nie je ani chybou, že údaj RPMN nie je uvedený v hlavnej časti úverovej zmluvy. Líčna strana zmluvy o úvere obsahuje odkaz, z ktorého vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky žalobcu, žalovaná zároveň obdržala od žalobcu ako neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy aj príručku pre držiteľa, ktorej súčasťou je sadzobník poplatkov. Žalovaná podpisom úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok potvrdila, že bola s nimi oboznámená, rovnako ako potvrdila oboznámenie sa s metodickou príručkou, ktorej súčasťou bol aj sadzobník poplatkov. V súvislosti s písomnou formou úverovej zmluvy žalobca poukazuje na skutočnosť, že tak, ako žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, tak ani žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine, zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, sa podľa súdnej praxe a odbornej literatúry vzťahuje bez výnimky iba na niektoré úkony, typický na závet. Ohľadne iných súkromných listín neprevládajú tak prísne požiadavky, pretože je potrebné dať prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred bezúčelným formalizmom. Následne žalobca poukázal na súdne rozhodnutia týkajúce sa celistvosti listín. Ďalej žalobca uviedol, že revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dĺžnik stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplatný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN dá určiť , pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Ak je teda žalovaná názoru, že žalobca neuviedol v predmetnej úverovej zmluve úmyselne RPMN, podľa žalobcu

nie je tento záver správny. Žalobca má za to, že preukázal konajúcemu, že zmluva túto náležitosť obsahuje a ak sa súd s takto prezentovaným názorom žalobcu nestotožní, odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/95/2010, v ktorom je uvedené, že nie je možné výslovne počítať s možnosťou určenia údaju RPMN, v takom prípade je nelogické hovoriť o úmysle v zmysle opomenúť obsahovú náležitosť, ak zákon s takou nemožnosťou počíta. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobca za to, že v prebiehajúcom konaní nie je preukázané, že by žalobca úmyselne neuviedol údaj RPMN v predmetnej zmluve, a teda aj, že by zo strany žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu, preto žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný a prináleží mu náhrada trov konania.

9. K vyjadreniu žalobcu sa podaním doručeným súdu dňa 28.02.2017 vyjadrila žalovaná, v ktorom uviedla, že argumentáciu žalobcu považuje len za snahu o obhájenie porušenia zákona. Žalobca sa pokúša svojimi nepreukázanými tvrdeniami (napr. poukázanie na nepodpísané listiny, na ustanovenia zmluvy o úvere spôsobilé byť neprijateľnými zmluvnými podmienkami) vykonštruovať, resp. umelo vytvoriť, priestor a polemiku o otázke obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je súdmi SR dávno vyriešená. Je nespornou skutočnosťou, že jediným dokumentom, ktorý spĺňa požiadavku písomnej formy je jedine predmetná zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom, a ktorá neobsahuje ani bazálne náležitosti, ktoré sú od týchto typov zmlúv požadované príslušnými právnymi predpismi. Žalobcovi nič nebránilo tomu, aby zmluvu o úvere pripravil tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzatvorením zmluvy o úvere. Tak zásadnú informáciu, akou je odkaz na obchodné podmienky, alebo iné dôležité dokumenty, by mala byť minimálne uvedená zvýrazneným písmom. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo/320/2012 zo dňa 24.11.2015. Žalovaná zastáva názor, že zmluva o úvere by mala byť celistvá, pre spotrebiteľa prehľadná a zrozumiteľná. Nebolo účelom zákona, aby spotrebiteľ pri oboznámení sa so zmluvou o spotrebiteľskom úvere musel doslova hľadať, pre väčšinu spotrebiteľov zásadne dôležité údaje, vo viacerých dokumentoch, ktoré sú údajne previazané „ právnym putom “. Základné parametre definujúce odplatu spotrebiteľského úveru musia byť dostupné a zrozumiteľné na jednom tlačive, aby klient reálne bol schopný jednak porovnať si výhodnosť ponúkaného úverového produktu s inými produktmi na finančnom trhu a súčasne, aby mal klient vedomosť počas celého zmluvného vzťahu, o tom, koľko ho požičanie peňazí stojí, t.j. za akú cenu sú peniaze predávané. Pokiaľ úverový veriteľ, tak ako žalovaný, stojí pri vytváraní svojich finančných produktov na poli obchodných vzťahov a nerešpektuje spotrebiteľské predpisy je logické, že jeho úverové produkty vybočujú zo zákonného rámca spotrebiteľského práva vrátane zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Je potrebné zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných podmienok v obchodných zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania predovšetkým technického a vysvetľúceho charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách nesmú slúžiť k tomu, aby dodávateľ do nich ukryl dôležité dojednania, o ktorých je predpoklad, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. Máme za to, že samotný podpis pod tzv. včleňovaciu klauzulu pre uplatnenie obchodných podmienok sám o sebe nepostačuje k ich záväznosti, ale je potrebné, aby bol zároveň naplnený aj druhý predpoklad, a to známosť obchodných podmienok. Dôkazné bremeno je pritom na tej strane, ktorá sa obchodných podmienok dovoľáva. Žalobca sa v prejednávanej veci dovoľáva platnosti obchodných podmienok a cenníka, avšak neuniesol dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že boli priložené k zmluve, a neuniesol dôkazné bremeno ani ohľadne skutočnosti, že bol s nimi žalobca oboznámený. Žalovaná ako reakciu na poukaz žalobcu na rozhodnutie SD EÚ C-42/15 uviedla, že na prvý pohľad by sa mohlo javiť, že v súvislosti s citovaným rozsudkom SD EÚ ide o akýsi míľnik pri nazeraní na spotrebiteľskú právnu oblasť. Je však potrebné mať na zreteli, že SD EÚ vo svojom rozsudku na viacerých miestach prízvukuje a pripomína požiadavky, ktoré dodávateľia vo veľkom rozsahu porušovali a porušujú. Konkrétne ide po požiadavky určitosti, stručnosti, presnosti, jasnosti a zrozumiteľnosti, ktoré musia dodávateľia dodržiavať v zmluvných vzťahoch so slabšou zmluvnou stranou. Snaha o rešpektovanie pravidla clara pacta, boni amici by prinieslo žalobcovi odpoveď, ako pripraviť zmluvný návrh, ktorý by bol súladný so zákonom; avšak len za predpokladu, že by na tom mal žalobca vážny záujem. Ak je potrebné doslova hľadať v zmluve o úvere odkazy na iné písomnosti a následne v iných písomnostiach opäť hľadať zásadné údaje, je možné hovoriť o presných a zrozumiteľných odkazoch, alebo v súvislosti s týmto postupom žalovaného ako o postupe s odbornou starostlivosťou. V predmetnej veci sa žalobca v kontexte vyššie uvedeného nemôže dovoľávať skutočnosti, že zmluva o úvere obsahuje RPMN, resp. že pri revolvingovom úvere nemožno RPMN určiť.

10. V predmetnej veci bol termín pojednávania vytyčený na 06.04.2017. Žalobca na pojednávaní nebol prítomný, doručenie predvolania mal vykázané 13.03.2017. Žalovaná bola na pojednávaní

prítomná, doručenie predvolania mala vykázané dňa 06.04.2017. Preto súd v zmysle § 180 CSP nariadil pojednávanie v neprítomnosti žalobcu.

11. Žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní trvala na nedôvodnosti podanej žaloby v celom rozsahu a naďalej žiadala zaviazať žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle vzájomnej žaloby. Z písomného podania zo dňa 11.11.2016 vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje dojednanie o úrokoch a poplatkoch a údaje o RPMN, napriek tomu, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere. Aj pre tento typ zmluvy platia tie obligatórne náležitosti, ktoré požaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, jednou z tých náležitostí je aj ročná percentuálna miera nákladov. Žalobca sa v predmetnom spore odvolával na sadzobník poplatkov a odmien a príručku pre držiteľa. Žalovaná podotkla, že zmienka o týchto listinách sa nachádza len v ťažko čitateľných a nedostupných úverových podmienkach, v podobe prílohy. Súčasne uviedla, že metodická príručka nie je svojou povahou takou listinou, aby v nej dodávateľ uvádzal tak dôležitý údaj ako je RPMN. Žalovaná nespochybňovala tvrdenie žalobcu, že zmluva môže byť vyhotovená vo forme viacerých dokumentov, avšak zdôraznila, že musí byť prehľadná a celistvá. Túto prehľadnosť a celistvosť možno dosiahnuť tak, že v zmluve sa nachádzajú jednoznačné a presné odkazy na iné zmluvné dokumenty. V danom prípade to tak nebolo, v ostatných skutočnostiach zotrvala na svojich písomných podaniach. K otázke aplikácie premlčacej doby navrhla aplikovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu z dôvodu toho, že žalobca sa bezdôvodne obohatil úmyselne. Žalovaná nespochybnila, že zavinenie je potrebné preukázať, avšak pri úmysle ako subjektívnej kategórii možno uvažovať v prvom rade len o aplikácii dôkazov nepriamych. V prejednávanej veci sú tými nepriamymi dôkazmi to, že žalobca poskytoval žalovanej spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej činnosti, poznal relevantné právne predpisy a následky spojené s nerešpektovaním svojich povinností. Napriek tomu, žalobca nastavil svoj zmluvný produkt spôsobom, kedy dlhodobo obchádzal svoju zákonnú povinnosť. Preto žalovaná dospela k záveru, že žalobca musel vedieť, že nemá nárok na odplatu a pre prípad, že prijme plnenie nad rámec platného právneho titulu dôjde z jeho strany k bezdôvodnému obohateniu, t. j. bol s touto skutočnosťou uzrozumený. Na podporu svojich skutkových a právnych tvrdení žalovaná predložila súdu niekoľko rozhodnutí odvolacích súdov.

12. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, prečítaním žaloby zo dňa 13.04.2016, výpisu z Obchodného registra žalobcu, výpisu z Obchodného registra advokáta žalobcu, plnomocenstva zo dňa 31.05.2014, osvedčenia o registrácii DPH, predžalobnej výzvy zo dňa 04.04.2002, úverovej zmluvy zo dňa 04.04.2002, úverových podmienok, sadzobníka poplatkov zo dňa 01.10.2001, výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 29.12.2015, výpisu čerpania, splátok a úhrad, odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov zo dňa 14.04.2016, odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 14.04.2016, odpovede na lustráciu v ZVJS zo dňa 14.04.2016, záznamu o zložení SUP zo dňa 03.05.2016, odpovede žalobcu na výzvu súdu zo dňa 13.06.2016, uznesenia Okresného súdu Lučenec č.k. 6C/92/2016-93 zo dňa 21.10.2016, poučenia podľa § 292 CSP, vyjadrenia a vzájomnej žaloby žalovanej zo dňa 15.11.2016, uznesenia Okresného súdu Lučenec č.k. 6C/92/2016-105 zo dňa 05.01.2017, vyjadrenia žalobcu zo dňa 08.02.2017, uznesenia Okresného súdu Lučenec č.k. 6C/92/2016-110 zo dňa 08.02.2017, vyjadrenia žalovanej zo dňa 28.02.2017.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) v znení účinnom ku dňu 04.04.2002 zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

15. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

17. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ

právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Tým je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v zmysle zákona č. 586/2008 Z. z., ktorým došlo k zmene Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „NV č. 87/1995 Z. z.“). V zmysle § 3 ods. 1 NV č. 87/1995 Z.z. účinného v čase vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V zmysle § 10c NV č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

19. Podľa § 23a ods. 1, ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 04.04.2002 typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 04.04.2002 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie:

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona s spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

22. Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

24. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

25. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

26. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

27. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

28. Súd vykonaným dokazovaním a uplatnením vyššie citovaných ustanovení zákonov zistil nasledovný skutkový stav:

29. Z tlačiva spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. označeného ako Úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty P. vyplýva, že žalovaná dňa 04.04.2002 požiadala o revolvingový úver vo výške 30.000 Sk (995,82 Eur) s mesačnou splátkou vo výške 1.200 Sk (39,83 Eur). Termín splatnosti mesačnej splátky je podľa uvedeného tlačiva vždy k 20.dňu v mesiaci, prevodom z účtu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu uvedené na rube tejto listine (strana 1) a samostatnom liste (strana 2). Uvedené tlačivo zmluvy zároveň obsahuje aj vyhlásenie, že dolu podpísaný klient podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s úverovými zmluvnými podmienkami, sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné a považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

30. Listom zo dňa 29.12.2015 žalobca vyzval žalovanú na splatenie celého čerpaného úveru vo výške 1.087,50 Eur v lehote 15 dní odo dňa odoslania tejto výzvy.

31. Zo splátkového kalendára žalovanej, ktorý predstavuje účtovné operácie na účte žalovanej vyplýva, že žalovaná v období od 04.04.2002 do 11.07.2015 vyčerpala z účtu veriteľa sumu 7.873,27 Eur a žalobcovi v období od 17.05.2002 do 12.06.2015 uhradila sumu 10.013,94 Eur. Z uvedeného splátkového kalendára tiež vyplýva, že výška splátok bola 39,83 Eur, žalovaná však v niektorom období zaplatila splátky vyššie a splátky žalovanej čo do výšky boli premenlivé (40 Eur, 79,67 Eur, 100 Eur a iné).

32. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa a žalobca v postavení dodávateľa, keďže z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trnava, oddiel: Sa, vložka číslo: 10130/T je zrejmé, že má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je nepochybné, že v danom prípade sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaná nemala

možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Obchodného zákonníka predpisom *lex specialis*. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a na danú právnú vec aplikoval ustanovenia § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb., § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1 - 3 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. V danom prípade v zmluve č. XXXXXXXXXXXX absentuje nielen údaj o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (najmä výška úroku z úveru) ako podstatnej náležitosti úverovej zmluvy podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 04.04.2002, ale nie sú v nej uvedené ani podmienky, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a ani suma splátok istiny, úrokov (§ 4 ods.2 písm. a/ citovaného zákona). Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Čo sa týka určenia RPMN, v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere sa tento údaj určiť dá, pretože potrebné náležitosti (výška úveru, úroky, poplatky a obdobie) sú zistiteľné. Keďže v danom prípade úrok z úveru, ani poplatky nie sú v zmluve uvedené, veriteľovi na ne v zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch nevznikol nárok. V zmluve zároveň absentuje údaj o RPMN, preto súd na základe § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

34. Žalovaná v období od 04.04.2002 do 11.07.2015 vyčerpala z účtu veriteľa (žalobcu) sumu 7.873,27 Eur a v období od 17.05.2002 do 12.06.2015 mu uhradila sumu 10.013,94 Eur. Z uvedeného vyplýva, že sumu bezúročného a bezpoplatkového úveru čerpaného vo výške 7.873,27 Eur žalovaná nielenže uhradila, ale úhradou sumy vo výške 10.013,94 Eur čerpaný úver preplatila. Teda záväzok žalovanej z úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 04.04.2002 zanikol splnením.

35. S tvrdením žalobcu, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje údaje o RPMN, ktoré sa nachádzajú v Príručke pre držiteľa hneď na prvej strane a žalovaná mala k dispozícii všetky potrebné údaje o poskytnutom revolvingovom úvere, preto nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, sa súd nestotožňuje. V zmysle inkorporačnej doložky uvedenej v zmluve sa neoddeliteľnou súčasťou zmluvy stali len úverové zmluvné podmienky. V zmysle zmluvy žalovaná podpisom zmluvy potvrdila oboznámenie sa s úverovými zmluvnými podmienkami, ktoré sú jej zrozumiteľné a dostatočne určité. Príručka pre držiteľa, v ktorom mala byť vyjadrená RPMN nie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (nebola zahrnutá do inkorporačnej doložky uvedenej v zmluve, v zmysle ktorej neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú len úverové podmienky) a úverová zmluva neobsahuje presné dojednania uvedené vyššie.

36. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

37. Súd sa ďalej zaoberal vzájomnou žalobou žalovanej podanou dňa 15.11.2016, ktorou sa žalovaná domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 883,75 Eur spolu s úrokom z omeškania od 13.06.2015 do zaplatenia.

38. Podľa § 147 ods. 1 až 4 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou. Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe. Vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

39. V zmysle uvedeného ustanovenia je žalovaná oprávnená uplatniť v prebiehajúcom spore aj svoj vlastný kompenzabilný nárok voči žalobcovi. Procesný úkon žalovanej súd však posúdil ako vzájomnú žalobu v zmysle § 147 CSP, a to aj v tom prípade, že žalovanou uplatnený nárok je nižší než nárok uplatnený žalobcom, vzhľadom na to, že žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu popiera. Súd preto podanie žalovanej nepovažoval za kompenzačnú námietku, nakoľko žalovaná nežiadala kompenzovať (započítať) pohľadávku, ale navrhla žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietnuť a zároveň uplatnila voči žalobcovi svoj samostatný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

40. V zmysle § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, v danom prípade žalobca v postavení žalovaného, ako to vyplýva z karty klienta, reálne poskytol žalovanej plnenie vo výške 7.873,27 Eur, pričom žalovaná žalobcovi preukázateľne plnila vo výške 10.013,94 Eur. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal a preto je žalobca povinný sumu uplatnenú žalovanou, t.j. 883,75 Eur vydať žalovanej.

41. Súd sa ďalej zaoberal plynutím subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. Mal za to, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol uplatnený včas, keďže narastajúce bezdôvodné obohatenie nie je a nemôže byť postupne premlčateľné po jednotlivých postupne uhrádzaných splátkach, nakoľko proces tvorby celej sumy bezdôvodného obohatenia bol zavŕšený až dňa 12.06.2015 (kedy žalovaná zaplatila žalobcovi poslednú splátku vzájomnou žalobou uplatnenej sumy 883,75 Eur), pričom k podaniu vzájomného návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia na súd došlo dňa 15.11.2016. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Keďže žalovaná platila splátky až do dňa 12.06.2015, pred týmto dňom nemožno hovoriť o jej vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia a až od tohto dňa mohla najskôr žalovanej plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže žalovaná podala vzájomnú žalobu na súd dňa 15.11.2016, urobila tak pred uplynutím subjektívnej premlčacej doby.

42. Žalovaná si vzájomnou žalobou v konaní uplatnila voči žalobcovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 13.06.2015 do zaplatenia.

43. Nakoľko žalobca bol ku dňu 13.06.2015 nepochybne v omeškani so zaplatením peňažných prostriedkov, súd priznal žalobcovi okrem sumy bezdôvodného obohatenia aj právo na zaplatenie uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 883,75 Eur od 13.06.2015 do zaplatenia v zmysle § 3 ods. 1 NV č. 87/1995 Z. z platného a účinného v prvý deň omeškania. Za prvý deň omeškania súd považoval prvý deň po poslednej splátke uskutočnenej žalovanou dňa 12.06.2015. Pri určení prvého dňa omeškania prihliadol súd na okolnosť, že proces tvorby výslednej sumy bezdôvodného obohatenia bol ukončený a teda výška bezdôvodného obohatenia sa definitívne ustálila dňa 12.06.2015, t.j. v deň, kedy už ďalej k bezdôvodnému obohacovaniu prestalo dochádzať, pretože žalovaná prestala plniť žalobcovi. Vzájomný návrh žalovanej bol na súd doručený dňa 15.11.2016, pričom protistrane - žalobcovi bol doručený dňa 12.01.2017.

44. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 71/1992 Zb.") ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

45. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

46. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

47. Na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 52,50 Eur za vzájomnú žalobu v zmysle položky 1a Sadzobníka súdnych poplatkov zaviazal súd žalobcu, nakoľko tento bol, pokiaľ ide o vzájomnú žalobu žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 883,75 Eur, neúspešný. Súd pri tom prihliadol na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., z ktorého vyplýva, že za vzájomný návrh by mala zaplatiť súdny poplatok žalovaná, ktorá je však ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku oslobodená, a preto podľa výsledku konania zaplatí súdny poplatok žalobca, ktorý bol ohľadom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia neúspešný.

48. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

51. O trovách konania rozhodol konajúci súd tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Prihliadol pri tom na skutočnosť, že žalovaná mala v spore plný úspech čo do celého žalobou uplatneného nároku ako aj v rámci nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle vzájomnej žaloby.

52. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

53. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.